

Nazmi Alacadağlı¹ ile Ruşen Keleş Üzerine

Ruşen Keleş Hoca ile tanışıklığımız ne zamana dayanıyor? Yollarımız ne zaman keşişti? Ruşen Hoca'yla nasıl tanıştığımızı anlatabilir misiniz?

Ruşen Hocayla 1996 yılında tanıştım. Eşimin TODAİE ve SBF'de tez danışmanı idi. Eşim aracılığı ile tanıştım.

Ruşen Hoca ile ilgili aklınıza gelen bir anıyı anlatır mısınız?

Bazı insanlarla aynı zaman diliminde, aynı ülkede, aynı şehirde ya da aynı mekanda yaşamak bazen insan için büyük bir şanstır. Ruşen Hocam benim için tanımaktan dolayı kendimi şanslı ve ayrıcalıklı hissettiğim bir insan. Her birlikteliğimizde, her sohbetimizde, yaşamıma bir şeyler katmaya, yaşam zenginliğimi ve farkındalığımı artırmaya devam eden (bence) bir üst insan.

Bunların dışında eklemek istediğiniz bir husus var mı?

Herkes gibi ben de gıyabında konuşurken “Ruşen Hoca” diyorum... Sanırım tanışmamız 1996 yılına kadar uzanıyor... TODAİ'de ve SBF'de eşimin (Esmeray Alacadağlı) tez danışmanı idi... Tanışmamız sonrasında zaman zaman birlikte akşam yemekleri yemeye başladık... Söylemeye gerek yok, bu yemekler dolu dolu bilgi alışverişi ve güncel konuların tartışılması ile geçiyordu. Bu yemeklerden birisinde Cevat Geray hocamız da vardı, koyu bir sohbet sonrası, ilerleyen saatlerde hep birlikte, “Size bir sürprizim var” diyerek mekândan ayrıldık ve görev yaptığım Mamak Kışlasına gittik. Nizamiye girişinde kendimi tanıttıktan sonra Cevat hocanın sık sık zorunlu ikamete tabii tutulduğu meşhur Mamak Cezaevinin önüne gittik ve Cevat hocamla çok farklı ve acı bir anı tazelemesi yaptık.

Bu iki dev; bilgi, birikim, deneyim deposu hocayla yaptığımız sohbetlerde yaşamın farklı bir boyutunu yakaladığımı itiraf etmeliyim. Özellikle OHAL Bölgesi görevimden döndükten sonraki ilk sohbetimizde Ruşen hocam çok farklı, çok can alıcı sorular soruyordu. Verdiğim cevapları irdelerken yaptığı açıklamalar, tümevarımlar, ülkemizin içinde bulunduğu bu devasa boyuttaki sorun için önerdiği çözümler yıllardır bölgede görev yapan beni hayli şaşırtmıştı. Ben, bölgeyi,

¹ Emekli Albay

bölge insanının yapısını, bana göre çözüm yollarını kendi açımdan, belki biraz da bir asker gözünden görüyordum. Oysa Ruşen hoca bölgeye gitmişse bile bölgenin terör örgütü ve bizim açıımızdan incelemesini yapacak kadar gezmemiştir sanırım. Ancak, sohbetlerimizde gördüm ve öğrendim ki; deneyim ve bilgi derinliği bambaşka bir özellikti ve eminim ki Ruşen hoca birikiminde birileri askerlere ve siyasi elite danışmanlık yapsa idi, bu ülke birçok temel sorununu daha kısa sürede ve insanları mutlu ederek çözebilirdi.

Bu süreçte bir gün, aklıma o meşhur soru geldi. Bilinen meseldir; herkesin aklını karşıya koymuşlar, **“İsteyen gitsin istediği aklı alsın, bundan sonraki yaşamında o aklı kullanacak”** demişler... **Herkes gidip kendi aklını almış...** Daha önceleri benim de yanıtım kendi aklım iken, Ruşen hocamı tanıdıktan sonra, böyle ütopyik bir durumda kendi aklım yerine Ruşen hocanın aklını alıp onun yaşadığı yaşamı yaşamayı tercih edebileceğime karar vermiştim.

Bana, belki de herkese, hepimize, kişiliğinin bir parçası olarak, farkında olmandan bile, çok şey katan sevgili hocama, minnet duymamak, teşekkür etmemek elde değil.

Birey olarak son cümlem; yaşamımı zenginleştirdiği ve son bir yıldır aylık olarak devam eden yemeklerimizde zenginleştirmeye devam ettiği için, kendisine tüm yüreğimle teşekkür ediyorum.

Katkımız için çok teşekkür ediyoruz.